

ćenika što temeljitiji odgoj uvijek podržavan i utjecajem kršćanske zajednice. Što se tiče ređenja oženjenih muškaraca, biskupi su izjavili, da to pitanje još nije zrelo.

3. — Vitalnost Crkve

Glavni problem je vitalnost Crkve i od njegova rješenja ovise sva druga rješenja. Da se u tom uspije, biskupi bi se predali vodstvu Duha Svetoga moleći se zajednički na privilegiranom mjestu, koje se može nazvati »glavno mjesto molitve«.

Biskupi su odobrili novu liturgiju Mise, koja će pomoći kršćanskom narodu da bolje iskoristi slavljenje Euharistije.

Uspjeh ovog zasjedanja ovisit će kao i uvijek od dobre volje ljudi i od njihove vjernosti poticajima Duha Svetoga. Problemi su uzeti ozbiljno: Ići u susret nevjernom svijetu, da mu se pokaže neizmjereno bogatstvo kršćanske poruke. Bit će i protivljenja, ali kršćanski puk treba nastojati da olakša rad svojih pastira svojom poslušnošću, kako bi VESLA VIJEST — Blago Evandjelja — što više osvojila svijet.

(Ovaj skraćeni prikaz izvađen je iz časopisa »Ecclesia«, Paris 1970, No 251).

Dr Srećko BOŠNJAK

ZAR ĆEMO IZ KRŠĆANSTVA IZBACITI KRIŽ?

1. — Problem svećeničkog celibata

Vatikanski Statistički ured poseban je organizam Drž. Tajništva, a ustanovio ga je Pavao VI mjeseca kolovoza 1967. Nedavno je taj Ured objavio jednu žalosnu vijest, da je u razdoblju od 1963—1968. dispenzirano od crkvenog celibata 1,28% dijecezanskih svećenika, te 2,31% redovnika. Zapravo ovo je donijela Torinska LA STAMPA, a Mons. Vallainc ispred Vatikanskog Statističkog Ureda potvrdio je tačnost izvještaja uz dodatak, da su svi navedeni svećenici i redovnici bili već prije napustili svoju službu. U ovu brojidbu nisu uključeni oni, koji su ostavili Crkvu, a nisu tražili dispenzu.

Prema spomenutom izvještaju ovako izgleda stanje u pojedinim zemljama, odnosno u pojedinim redovničkim zajednicama:

a) Dijecezanski svećenici:

Južna Amerika	3,62%
Portugal	2,22%
Afrika	1,66%
Španjolska	1,54%
Francuska	1,35%
V. Britanija, Irska, Canada i USA	0,98%

b) Svećenici redovnici:

Dominikanci	3,86%
Franjevci	3,28%
Benediktinci	2,95%
Kapucini	2,23%
Salezijanci	2,10%
Jezuiti	1,90%

Podaci pokazuju da je više redovničkih svećenika, koji su uključeni u ovu brojidbu.

U siječnju ove godine Crkva u Holandiji pokazala je svoju bijedu, kad su se predstavnici te Crkve digli protiv sveć. selibata i time sablaznili katolike svega svijeta, kako reče Kard. Journet. Zapravo sve ljude svega svijeta!

U vezi s tim Papa je izdao posebno pismo, u kojemu piše, da su ga vijesti iz Holandije duboko ožalostile i potresle narod Božji, posebno svećenike i svećeničke pripravnike u cijeloj Crkvi, a sablažnjuju i ostale članove ljudske obitelji. Misija je biskupa i svećenika navješćivati Evanđelje milosti i istine. Donositi poruku spasenja svijetu, upozoravati na grijeh i otkupljenje, pozivati na pouzdanje i nadu, osloboditi svijet od idola, koji se uvijek pojavljuju, te obratiti svijet Kristu Spasitelju. Evanđeoske vrijednosti mogu se shvatiti samo u vjeri, molitvi, pokori, ljubavi, borbom i mrtvenjem slijedeći stalno Krista i apostole, opirući se preziru i ismjeivanju, nerazumijevanju svijeta, pa i progonstvu. Celibat je neusporedivi znak potpune odanosti Kristovoj ljubavi. Mali broj buntovnika uzbunio je Crkvu, dok velika većina želi ostati vjerna uz pomoć milosti svetoj obavezi pred Bogom i Crkvom. Uz ovu većinu naša je posebna ljubav, naša misao i naš blagoslov, veli Papa. Neka svima, pastirima i vjernicima, koji s nama trpe od sablazni, Bog

dade jakost vjere, jakost nade i žar ljubavi... Sveti celibat svećenika ne može se napustiti niti staviti na diskusiju, rekao je Papa 1. veljače 1970.

Kard. Daniélou žestoko se okomio protiv stava Holandije. To je zapravo oružje protiv autoriteta vrhovnog Svećenika, veli Daniélou. Potrebno je da se protiv ove kontestacije izjasni sav kršćanski narod. I da pokaže svoju vjernost i pouzdanje Papi, da ga brani protiv onih, koji žele Crkvu gurnuti u dekadencu.

Kard. Journet izjavio je da je duboko ožalošćen, što je holandski episkopat sa svojim slabim savjetnicima ima 4 godine ostao gluh i tvrdoglav u opoziciji prema doktrinalnim i disciplinskim direktivama Pape, koji je za sve katolike svijeta Kristov zamjenik na zemlji. Velika većina kardinala, biskupa i bisk. konferencija po svijetu izjasnila se da stoji s Papom u odbrani sveć. celibata!

Kard. Bengsch, biskup Zap. Berlina također žestoko je zamjerio holandskim biskupima nepromišljeni stav, što su podlegli harangi izvjesnog broja svećenika, redovnika i nadriteologa!

Švic. biskup Mons. Charierre sa svojim pom. biskupom u posebnoj komunikaciji veli kako se ofenziva protiv zakona celibata širi velikom brzinom u nekim zemljama, a nastrane pozicije podržavaju novine i časopisi, a neki i s propovijedaonice. Radi tolike drskosti manjine velika većina svećenika i vjernika silno trpi radi smutnje. Vjerna većina očekuje, da se stane na put smutljivcima, koji nastoje uništiti dragocijeno blago Crkve.

Francuski biskupi s kard. Marty-em izjavili su, da će uvijek ostati s Papom, koji utvrđuje braću u vjeri, kako je Krist naredio Petru, te da će u svećeništvo pripustiti samo one kandidate, koji iskreno prihvate život posvećen u celibatu. Njemački su biskupi zauzeli sličan stav. Jednako i austrijski s kard. Königom.

Nisu izostali ni hrvatski biskupi, koji u svojoj izjavi rekoše da bi Crkva osiromašila, kad bi se ukinuo zakon celibata. Meksički biskupi vele da je celibat »Božji dar« u Crkvi! Afrički i azijski biskupi slično izjavljuju...

Član Franc. Akademije Jean Guilton veli da svećenici i redovnici trebaju sačuvati djevič. život i celibat, kako bi mogli svima svijetliti savršenijim životom!

Danas, kad i protestanti počinju stvarati redovničke zajednice, koje žive u celibatu, u katoličkoj Crkvi javljaju se neki, koji žele život bez križa!

Dva anglikanska pastora nedavno su otišli kao misionari u USA među Crnce. Znajući za tešku zadaću, jedan drugome su obećali, da će ostati celibateri — neženje, kako bi se potpuno mogli dati svojoj misiji!

Celibat je život savršenstva. Sveti Oci i crkveni pisci pišu o vrhuncu savršenstva u mučeništvu i djevičanstvu! To uviđaju danas sve kršćanske zajednice, koje nisu u zajednici s Rimom. I čude se ovim pojavama, koje potresaju katol. Crkvu danas!

I stari pogani su cijenili djevičanski život: rimski hramovi s djevičanskim Vestalkama!

I kod Židova je postojala sekta Esenaca, koja je cijevala djevičanstvo. Prvaci među azijskim poganima i obični svijet također drže do djevičanskog života i poštuju svoje bonce celibatere današnjeg vremena.

I poganski Afrikanci su uvijek cijenili celibat kod misionara! Makar je to za njih kao skoro nedostiživ ideal! Savršenstvo su uvijek pametni i razboriti ljudi cijenili od postanka svijeta!

Svi dobro znamo, da je djevičanski život nekrvno mučeništvo, kako su još sveci izjavili. Ali mi smo svećenici to preuzeli kao križ, koji voli Krist i pomoću kojega ćemo vse dobra učiniti za svijet.

Nije dobro, kad se časnici žele izjednačiti s vojnicima. U borbi časnici moraju prednjačiti. I strože se kažnjavaju časnici radi dezerterstva, nego obični vojnici. Žalosno je kad generali bježe s fronte! Žalosno je, kad potamni zlato! Žalosno je, kad obljutavi sô. Kad se pokvari! Čim će se soliti? Kad nestane svjetla, teško je biti u tami! Eto, došlo je »vrijeme kršćanstva bez muke«. To je kršćanstvo bez asceze i bez križa. To je religija ljudske dimenzije. Lažno kršćanstvo, ispražnjeno kršćanstvo. Bez jezgre, bez substancije! To je neozbiljno kršćanstvo, obijesno kršćanstvo, kojemu se protivi krepost! I sâm Krist! U današnjoj atmosferi erotizma u štampi, kinu, kazalištu, radiju, televiziji, kad je tama zahvatila svijet, treba još više svijetliti primjerom kreposna života, a ne napuštati borbu. Ne mogu slijepci slijepce voditi!

Ako ništa nemamo prikazati kao dar, kao žrtvu, kao trpljenje u većoj mjeri nego drugi, onda ćemo slabo pokazati da ljubimo Krista više nego drugi! Po križu se pokazuje koliko čovjek ljubi Krista.

Zašto je Papa izjavio da neki hoće kršćanstvo, koje ne traži mrtvenja ni odricanja — hoće lako kršćanstvo. Znači udobni život i minimalizam. Ide se za tim, da se svećenici u načinu života izjednače sa svjetovnjacima! Kao da Krist nije govorio: »Široka su vrata i prostran put, koji vodi u propast« (Mt 7,3—4). Nije li Krist tako ozbiljno govorio o životnom križu svaki dan za svoje sljedbenike uopće, a o djevič. životu napose. Tko može shvatiti, neka shvati! In Cruce salus!

Među onima, koji su protiv celibata, izgleda da nema misionara, koji nose križ i posreću pod njim po gudurama i džunglama neznabožanskim! Znamo da nije dobro ni veliko siromaštvo ni veliko bogatstvo. Ipak, izgleda da pobornici za ukidanje celibata nisu siromasi. Bogat život, visok standard. Ništa ne manjka. Još samo osnovati obitelj i postati kao i drugi ljudi u svemu. Ne vodi se briga o problemu siromaštva svećenika. Ne govori se o manjku vjere i ljubavi kod svećenika, nego o celibatu. Zapravo ta je borba i došla radi manjka vjere i ljubavi prema Bogu! ...

Na žalost, i u hrvatskim krajevima ima svećenika i redovnika, koji su okrenuli leđa Kristu. Ima i kod nas »bjegunaca s fronte«. Bilo ih je iza I svjetskog rata, a još više iza II svjetskog rata. To je teška rana na Crkvi kod nas! Otpadnici — svećenici uvijek nanose štetu Crkvi, više nego se to može procijeniti ...

Poslušajmo glas našeg vrhovnog svećenika — Pape i naših biskupa, pa se molimo da ustrajemo uz odabrani Kristov križ. I da pomognemo svojim molitvama i žrtvama mladim ljudima, koji su na putu da odaberu taj križ i da pomognu Kristu spasavati svijet! ...

2. — Papina Enciklika »*Humanae vitae*« — o reguliranju poroda.

Nakon pojave te Enciklike u Crkvi je nastala uzbuna. Papa je iznio nauku, koju je Crkva uvijek branila. Prirodni zakoni trebaju se poštivati. Bog ih je ustanovio! Treba po njima živjeti! Opet su se digli krivi proroci, vukovi, koji razgone stado i ubijaju ga, zli pastiri, koji ne čuvaju povjerenje, nadriteolozi koji šire krivu nauku i tružu svijet. Govo-

ri se o famoznoj »piluli«. Ističe se sloboda kršćanskih braćnih drugova, da se oslanjaju na svoju moralnu savjest, dok se kršćanski braćni moral proglašava strogim, krutim, nasilnim, nehumanim. To je, eto, karakteristika našeg vremena. Pastiri se povode za zlim stadom, koje gubi smisao za križ i trpljenje u životu. I žele izbaciti križ iz kršćanstva! Sabor se izjasnio, da su kršćani pozvani »da ispovijedaju Krista pred ljudima, da svjedoče za Krista i da idu za njim putem križa i putem progona, kojih nikad neće manjkati u Crkvi«. Kršćani moraju biti toga svjesni i moraju se boriti protiv lažnog kršćanstva. Svi skupa i svaki pojedinac. Ne smije se zaboraviti na pravi duh Evandjelja i na pravo shvaćanje ljubavi. Sabor ne želi diktirati »policijske zakone«, nego slijedeći Krista izjavljuje, kako su svi pozvani da teže k svetosti. Po ljubavi prema Bogu i prema bližnjemu poznaje se pravi učenik Kristov!

Služiti vjeri znači predati se svim svojim bićem, duhom i srcem Onome, koji je predmet vjere, objavljenom Bogu u Isusu Kristu. Naprotiv podjarmiti vjeru znači podložiti vjeru ljudskim interesima. Znači dominaciju osobne ili kolektivne strasti. Nered će doći, ako zavladaju osobni, strastveni, vremeniti interesi mjesto kršćanske odgovornosti, mjesto vjere s dobrim i kreposnim djelima. Kršćanska je vjera služba Bogu i bližnjemu, a ne izmicanje iz te službe.

Dr Paul Chauchard, liječnik, psiholog, profesor nedavno je napisao knjigu pod naslovom: VOLONTÉ ET SEXUALITÉ u vezi s Enciklikom HUMANAE VITAE. On jasno piše protiv kontracepcijskih sredstava i »pilula« i preporučuje uzdržljivost kontrolirajući sezualnost jakom voljom uz pomoć milosti. A baš to traži Enciklika HV! Potreban je odgoj kontrole samoga sebe. Moguće je razumjeti i prakticirati vjrnost ljudskom seksualnom pozivu što ga mudro traži Enciklika! U tom smislu pisac je raspravljao i u ranijem svom djelu: APPRENDE A AIMER!

Zar to nije značajno, da jedan laik, svjetovnjak mora o tome napisati knjigu u obranu Pape i Papine Enciplike i zdrave katoličke nauke, a svećenici i redovnici pišu protiv Pape i njegove Enciplike? Da ugone kršćanima, koji ne žive i ne žele živjeti kršćanski. Koji ne žele živjeti po prirodnim zakonima! Izgleda, da neki, koji nose naslov katoličkih teologa, slabo savjetuju i svoje biskupe i zavode ih u zabludu u ovoj stvari. Tobože da Papa ne shvaća braćne drugove i njihove terete. Nije li takvo raspredanje: Cicero pro domo

sua? Ne krije li se tu borba protiv celibata! Nije li to izmicanje križu? Nisu li to krivi proroci, koji malterišu zid, što ga zidaju slabi kršćani, otpali kršćani u praktičnom životu, kako se to činilo i u Starom Zavjetu, u izabranom narodu? Svi oni, koji su kritizirali Encikliku HV, prouzrokovali su kod vjernika sablazan, čiju je težinu teško izreći. A sablaznili su i one, koji su izvan Crkve!

Nije potrebno isticati, da i hrvatske katoličke obitelji izumiru u velikom broju. To je javno poznato! Napose, otkad hiljade Hrvata i Hrvatica katoličke vjere živi rasijano po svijetu zarađujući novac, da se materijalno podignu. A moralno se i vjerski ubijaju. Ima ih i u Švedskoj, koja se bavi mišlju da i službeno uništi obitelj!

Ubijanje nerođenih i grijешno sprečavanje začeca među Hrvatima katolicima hara nemilice. Izgleda da će Hrvati izgubiti negdašnji naslov »Predziđe kršćanstva« i dobiti naslov »Predziđe poganstva«!

Ni vjerski ni nacionalni motivi više ne uznemiruju mnoge hrvatske katolike na putu izumiranja jedne nacije, koja se dosad ponosila, da je davno primila katoličku vjeru i da je služila Bogu odupirući se svim ratovima i progonima kroz povijest.

Hrvatski su biskupi rastumačili Encikliku HV i pozvali svećenike, da odgajaju svoje vjernike i da ih spašavaju od propasti vremenite i vječne. Da sačuvaju kršćanstvo s križem Kristovim u svom narodu. Ove godine dobili smo prvog hrvatskog sveca, koji je za te ideale poginuo. Treba ga pozvati u pomoć, da nam od Boga izmoli posebne milosti u tom smislu!

Dr Srećko BOŠNJAK